

לזכרו של אבי

בשנת 1960 הוקמה הבריתה היפה במרומי הר הכרמל בו שוכן קיבוץ מעין-צבי. לאחר הקמתה ופתיחתה של הבריתה תפקיד אותו ביצע במסירות רבה לאורך שנים רבות.

באותם ימים מערכת התיפעול דרשה עבודה רבה וזכורים לי הלילות בהם אבא נשאר בשטח הבריתה לודא שהכל בסדר ושמערכת הניקון פועלת כשורה. ימי הוצאת המים באותם ימים נמשכו לאורך שעות רבות כאשר אבא שלי יושב על הברכיים ודואג לנקיונה של כל מרצפת חרטינה ב כל הבריתה ולאת עד השעות הקמנות של הלילה, אבא מיפח את הסובב לבריתה דאג לדשא הגדול ובנה בידיו שערן ממוזיקה והוסיף עציצים בכל פינה מעשה ידיו.

תפקיד נוסף שאבא לקח על עצמו היה מיפוח ולימוד שחייה של כל ילדי הקיבוץ, החל מגילאי הגן הצעירים אותם לימד את יסודות השחייה ועד לילדי הנבחרת שאיתם נסע לתחרויות בכל רחבי המדינה וזכה להישגים. כמו שאר ילדי ביתי נאמתי עם אותם שחינים וזכורה לי המסירות הרבה והחלרות המרובות על אותם התרגילים השונים שאבא דרש לבצעם בשלמות ודיוק מירבי כיאה ליקה טוב.

גם לאחר עליבתו את התפקיד ידוע לי שאבא המשיך להדריך שחייה בעיקר את ילדי הגנים והביתות הצעירות להם העניק את הידע הרב בלימודי שחייה אותו רעש לאורך שנים רבות. אבא נמנה על שופטי השחייה של איגוד השחייה הארצי, שפג במאות תחרויות ארציות ומילא תפקידי שיפוט במכבייה ובמשחקי הפועל שהתקיימו בארץ בין השנים 1960 ועד סוף שנות ה-80. גם כשופט אבא נחשב לשופט בכיר וקפדן וכך נראה בקרב קהילת השחייה בארץ. עד היום אני נפגש עם ילדי הקיבוץ בכל רחבי המדינה ושומע סיפורים על אבא בנושאי השחייה, על השיטות המובנות והנבונות בלימודי ואימוני שחייה, שאותם לכל ילדי הקיבוץ ועל תודתם לו.

גם אני קשור לשחייה עד היום ועל כך תודתי הרבה לאבא שהעניק לי את היסודות הנכונים והמרץ הבלתי נגמר שלי לקידום ומיפוח את ענף השחייה.

גם בימיו האחרונים כאשר ליווה את אמא במחלתה הקשה ולאחר שכבוד ידע על מחלתו הממארת, קיימנו עשרות שיחות ותמיד גלשנו לנושאי השחייה, הקשר שלא נפסק ביננו לאורך כל השנים הרבות. אהב לשמוע על פעילות השחייה בקיבוץ ובארץ. המשיך לעקוב על הישגי שחיני הצמרת בארץ ובעולם הגדול. תמיד ידע לתת מילה טובה ועצה מקצועית. בשנה לפני מותו קיימנו תחרות שחייה ארצית בבריכה היפה של קיבוץ מעין-צבי בהשתתפות של מאות שחינים מצמינים וזכור לי המפגש המרגש של אבא עם אנשי השחייה, מאמנים ושופטים, יום חג לאבא שהשחייה העניקה לו.

תקוותי שתחרות זו תהפך למסורת קבועה ושמפעל זה ינציח את כל הפעילות הרבה של אבא לענף השחייה, שהיה חלק מרכזי בחייו ושהבריכה היתה לו לבית שני לאורך חלק גדול מחייו בקיבוץ.

תודה לכל אותם חברי קיבוץ שלייוו את אבא לאורך כל אותם שנים בקיבוץ מעין-צבי, ובמיוחד לאותם קומץ שהיה שותף פעיל לעבודותו בבריכת השחייה.

בנו אלי לב